

حضرت شیخ یعقوب صرفی

(استاد حضرت مجدد الف ثانی)

ذہی مظہر لطف پروردگا به علم و عمل عارف نامدار
 بود عاصمی آن محیط علوم کہ تا مرشد از وصف ذاتی قہوم
 ز اجداد عاصم کہ آن نیک خو بدھ ابن فاروق اعظم نکو
 (عبد الوہاب شاہق) تذکرہ کشمیر منظوم

حضرت شیخ یعقوب صرفی کشمیری علاوه بر اینکه برجسته ترین عالم و فاضل فقیه و محدث،
 عارف و سالک و استاد بزرگ بود از ائمدهای خوب و غریب و از خطے کشمیر ہم بشماری آید۔

جادہ بزرگ شیخ یعقوب صرفی با ایزید عاصمی گنائی از اولاد حضرت عاصم پسر امیر المؤمنین
 حضرت عمر فاروق بود۔ در کشمیر مینونظر خانوادہ گنائی خاندان علماء و فضلا محسوب می گردد۔ با ایزید
 عاصمی در عہد سلطان زین العابدین معروف به بدشاہ (مدت حکومت ہشت صد و پیسیت ہفت
 ہجری تا ہشت صد و ہفتاد و ہشت ہجری) در زمرة اہل دربار مسلک گردید۔ فرزندوی میر علی بود
 میر حسن گنائی پسر میر علی از اکابرین و شرفا شہر بشماری آمد۔ وی ہفت پرداشت کہ اسم آنان ہے

اين طور ضبط کرده اند -
پنهان کمال - شیخ محمد شریف - شیخ نوروز - شیخ محمد - شیخ ابراهیم - شیخ حیدرو شیخ یعقوب -

شیخ یعقوب صرفی در سال نو صد و پیست و هشت هجری دیک هزار پنجم صد و پیست و دیک
پیاره در شهر سری نگر متولد گشت - از کودکی آثار فطاثت و ذہاثت، ادراک و تیز بینی - متناثت و
پرگی نیز فهم و فراست در جین او هوید ابود - وی دنیافت سالگی با شرف حفظ کلام اللہ شریف سرفراز
شد - پس در تحصیل علوم متداوله مانند خووصرف و فقه پیش مولانا رضی الدین (نه صد و پنجاه و شش
هجری) زانوی تلمذت کرد - نیز از حضرت آخوند مولانا بصیر الدین نایبنا المعروف به ملا باب
(نه صد و چهل و شش هجری) منطق و حکمت و معانی و بیان وغیره را تحصیل کرد - در شعر استاد وی ملا
محمد آنی (نه صد و چهل و هشت هجری) شاگرد مولانا عبدالرحمن جامی (هشت صد نو و هشت
هجری) بود و صرفی تخلص اختیار کرد - در حدیث او شاگرد قدوة الحمد ثین حضرت شیخ شهاب الدین
احن جبریلی ملکی مفتی مکر من نه صد و هفتاد و سه هجری و اجازه روایت حدیث از و گرفت -

حضرت شیخ یعقوب صرفی کشمیری هنوز جوان نوزده ساله بوده که به اشاره غیبی از کشمیر
بری سمرقند با چهار همسفران برآه با نهال در خدمت سراپا فیض و برکت حضرت شیخ کمال الدین
حسین خوارزمی حاضر شد و بعد از ریاضت و مجاهده شاقه و چله کشی از سلسله عالیه
کبودیه (فردوسیه) اجازت و خلافت گرفت و مدت در محبت ایشان بسر برد - سلسله

طریقت شیخ یعقوب صرفی کشمیری تا حضرت امیر کبیر میر سید علی همدانی بدین طور است:

شیخ یعقوب صرفی کشمیری مرید و خلیفه شیخ کمال الدین حسین خوارزمی مرید و خلیفه شیخ
نجل اللہ مرید و خلیفه شیخ حاجی محمد حبوشانی مرید و خلیفه شیخ رشید الدین بید او ازی مرید و خلیفه امیر
عبداللہ برزش آبادی مرید و خلیفه حضرت خواجه احقر ختلانی مرید و خلیفه حضرت امیر کبیر میر سید علی

همانی (هفتاد و شش هجری) لازم بنتد که شیخ در سلسله چشتیه بهشتیه از حضرت شیخ
سلیمان چشتی (نهصد و هفتاد و نه هجری) هم اجازت خلافت هم گرفت.

پس از سفر از خرقه خلافت از شیخ خودوی سوی کشمیر بازگشت و بدرویس و مدریس و ارشاد
وهدایت مشغول گشت. پس از مدتی از کشمیر به سمرقند عزیمت نمود و با مرشد خود برای حج و زیارت
سوی حجاز رفت. در میان راه در مشهد مقدس از زیارت روضه حضرت امام رضا مشرف گشته به مکه
معظمه مراجعت نمود. در اثنای سکونت حجاز مقدس از شیخ ابن حجر مکی (نهصد و هفتاد و سه هجری)
ویدن کرد استفاده بردو بطن بازگشت.

پس از چندین سال مجدداً برای حج و زیارت رخت سفر بربست. و در اثنای سکونت یک
سال کتابهای زیادی از حدیث و قریب و فقه جمع آوری کرده و بهراخ خود کشمیر آورد.

در اثنای سفر طولانی هند و سمرقند و مشهد و بغداد و حجاز مقدس تعداد زیادی از علماء عارفان
ملائی شد و از آنها فیض ہاگرفت بعد از کشمیر شیخ زینت آرایی مندد رس و مدریس بود و عده ای کشمیر
از تحصیل کرد. عارف شهیر و بنیان گزار سلسله مجددیه نقشبندیه حضرت مجدد الف ثانی (یک
هزار و چهار هجری) در دهانی ازوی علی حدیث رافع اگرفت.

شیخ در سین هفتاد و پنج سالگی در شب پنجشنبه ۱۲ اذی قعده یک هزار و سه هجری دنیاپی فانی
والبیک گفت و جان جان آفرین را پر مقبره او تا کنون در زینه کدل (پل) سری نگر
موجود است.

در آثار اوی تفسیر کلام اللہ شریف (ناتمام) شرح صحیح بخاری. حاشیه تو ضیح و تلویح روایت
شرح لواتح، کنز الجواہر، رساله اذکار پنج گنج و دیگر رسائل اند.

در میان آثار شعروی پنج مثنوی که بمقابلہ خمسه نظامی گفته است شهرت دارد ازان جمله

، مسلک الاخیار، و امتحن و عذر، مغازی الْبَنی، مقامات مرشد، دلیلی مجانون، علاوه بر این صرفی
صاحب دیوان هم بوده است که شامل غزلیات و رباعیات است.

صاحب کتاب "پارسی سرایان کشمیر" نوشته است و درست هم نوشته است که "صرفی از
نظر شعر فارسی و رکشیم مقام نظامی را دارد و او لین شاعر پارسی گویی کشمیر بود که خمسه به مقابل
، خمسه نظامی، گفته است. (ص: ۸)

با مطالعه اشعارش پیدا است که او بادل و چشم صفا مظاہر قدرت را می بیند و عشق حقيقی در
او جلوه گرمی شود.

در هر چه بکنم آلا رُخ نیکو است جلوه گر
دو صد هزار آمینه یک روست جلوه گر
ما طواف کعبه دل می کنیم
حج مارا حاجت احرام نیست
بیچ کس غیر تو نبود در جهان
گرچه بیرون از جهان دیدم ترا
برای عاشق زاری که در کوی بتان افتاد
بلای گربناشد برز مین از آسمان افتاد

برای تفصیل رجوع کنید:

- ۱- واقعات کشمیر- خواجه اعظم خان دیدمری
- ۲- منتخب التواریخ- ملا عبد القادر بدایوی-
- ۳- نزهتة الخواط و بحثة المسامع و لنواظ- حکیم عبدالحی حسni
- ۴- شمس انجمن- نواب صدیق حسن خان-
- ۵- تذکرہ حسینی- میر حسین دولت سنبلی-
- ۶- پارسی سرایان کشمیر- گرداری لال تیکو-
- ۷- تذکرہ شعرای کشمیر- حسام الدین راشدی
- ۸- تاریخ حسن-
- ۹- حدائق الحسینیه- فقیر محمد جہلمی
- ۱۰- ترجمہ واقعات کشمیر- پروفیسر شمس الدین احمد